

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Casparo Bitschio Jurisconsulto De Omni Hominum Genere Benemerito ...

Freinsheim, Johann

Argentorati, 1636

[Fließtext]

[urn:nbn:de:bsz:31-136818](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-136818)

CASPARO. BITSCHIO. JURISCONSULTO.

DE OMNI. HOMINVM. GENERE. BENEMERITO.
QVL PRIMO. ADOLESCENTES. LITERIS.
MELIORIBVS. IMBVIIT.
FIDELISSIMVS. MODERATOR.
MOX. IUVENIBVS. IVRIS. ANTIQVL
NODOS. EXPLICVIT.
ACVTISSIMVS. ANTECESSOR.
DENIQVE. AMPLISSIMO. SENATV.
IN. DECIDENDIS. LITIBVS. ADVIT.
INTEGERRIMVS. ARBITER.
NEC. CVRAM. IVVANDÆ. REIPUBLICÆ.
NISI. CVM. CORPORE. POSVIT.
VIXIT. ANN. LVII. M. VII. D. XXVII.
HORAS. SCIT. NEMO.

OBIIT. POSTRID. KAL. DECEMBR.
ANNO. REPARATÆ. SALVTIS. M. DC. XXXVI.
IOANNES FREINSHEMIUS.
PRÆCEPTORI ET FAVTORI
OPTVMO.

Grande, nec indigno temerandum carmine nomen,
Quo tua nam, BITSCHI Clarissime, funera lesu
Prosequar, ut liceat conceptum explere dolorem,
Nec tamen inferius quid maiestate beatæ
Flere animæ, & planctu magnos offendere manes,
Absit enim, atque aberit, clarorum vt morte vicorum
Impia degeneres inculescunt astra querela,
Nec mihi, nec cuiquam cineris monumenta sepulti
Plurimum violat, molli e cunctis luctu
Delictant nimium tenetas suspensa mentes:
Sed velut interdum gelidis è fontibus ignis
Emicat, & medio surgunt de macmore flammæ
Intermixta vndis, sic nobilitate dolendi
Ipse habeat planctus vires, animæque calentes
Ipse dolor lacrimas, & quæ suspicia nostras
Impedient voces, & hiantia verba secabunt,
Christicolam sese testentur pectore nasci,
Qui magnum & sentire sciant, & ferre dolorem,
Qui sua majoci frustra obluentia fato
Vota DEO subdant, & qua iubet ire sequantur:
Aspera sit quamvis quam monstrat semita, duros
Ostentans calles, & densis horrida siluis
Hac etiam, nobis quem jam lugemus adeptum,
Iuit ad astra via, post longa incommoda fessi
Corporis amolitus onus, subtercute plenum
Vnda, quod plures æger circumtulit annos;
Nec tamen interea quicquam de munere cepti
Sedulus officii, solito labore remisit:
Quin enodando studiosos lute, Senatam
Consilii, Diuum Thomam curaque fideque,
Denique, qua possit, cunctos, ratione iuaret,
Nempe vir, excelsæ qui fretus origine mentis
Solem Iustitiæ rectis spectaret ocellis,
Nec moris causa, sed quod cognouerat esse,
Crederet esse DEVM, cuius diuina voluntas
Fiat vt in cælo, sic terræ sola per orbem;
Inde sibi auxilium semper tulit, inde vigorem,
Defectoque nouas quaerit corpore vires.
Idcirco morbosque suos, mortesque suorum,
Sexcentosque metus, sexcentaque damna, quibus iam
Concussus premitur bellis furialibus orbis,
Et quodcunque aliud seua formidine mentes

Attonat humanas, sic excepitque, tulitque,
Vt modico luctu mortali semine cretum
Sæpe fateretur, vitis sed corporis huius
Diuinæ partem nequaquam dederet auxæ,
Sic certus Domini contingere singula nutu,
Illius arbitrio rotum se tradidit, vt quem
Semelius & scire, & posse, & velle sciebat,
Quæ res nostræ animæ, damno vel velle esset.
Ergo hoc prædico velle, ludibria luctus
Delpicere ex alto posuit, mottemque propinquam
Cominus aspiceret, & nullo terrore moueri,
Sontia quo trepidant ad nudam pectora nomen.
Salve sancte senex, qui iam bellique furores,
Morborumque luem, atque famis crudelia tela,
Quæque alia humanam turbant incommoda vitam,
Securus rides, dum nos quæ diximus vrgent,
Quæque alia laud leniora premunt, atque hoc adeo ipsum
Quod tanto pretio cum constet vita, velimus
Viueret, nec tertæ sponte anteferamur Olympum.
Quin tua mors etiam nobis memoranda malorum
Est inter feriem, tua enim constantia nostras
Sustinuit mentes, vt cum tam tristia ferri
Posse videremus, possemus tristia ferre.
Hinc si te nostro cecidisse, Vit Optime, damno,
Si patriæ nostræ dicam, si denique mundi,
Haud videar Tragicum quiddam, falsumve locutus.
Nam neque communi sine vulnere concidit vnquam,
Communi vixisse bono quem semper oportet,
Vir bonus & sapiens, quamuis fortasse latentem
Infamia pro meritis non intellexerit ætas.
Sic quoque virtutem, quantavis mole prematur,
Impositum non stringit onus, quin vndique fusa
Multum promineat supra sua vincula luce,
Quam propriam æternamque fouet, post facta super stes,
Sicut in occaso contingere Sole videmus,
Vt cum tellurem radii subiere, diemque
Iam prope depositam cedunt dubitantibus vmbri,
Multa sui fugiens vibret vestigia splendor.

78 (:) 82

ARGENTORATI Excudebat JOHANNES REPP. M. DC. XXXVI.

29.

CASPARO. BITSCHIO.
JURISCONSULTO.

DE OMNI HOMINVM. GENERE. BENEMERITO.
QVL PRIMO. ADOLESCENTES. LITERIS.
MELIORIBVS. IMBVIIT.
FIDELISSIMVS. MODERATOR.
MOX. IUVENIBVS. IVRIS. ANTIQVL
NODOS. EXPLICVIT.
ACVTISSIMVS. ANTECESSOR.
DENIQVE. AMPLISSIMO. SENATV.
IN. DECIDENDIS. LITIBVS. ADFVIT.
INTEGERRIMVS. ARBITER.
NEC. CVRAM. IUVANDÆ. REIPUBLICÆ.
NISI. CVM. CORPORE. POSVIT.
VIXIT. ANN. LVII. M. VII. D. XXVII.
HORAS. SCIT. NEMO.

OBIIT. POSTRID. KAL. DECEMBR.
ANNO. REPARATÆ. SALVTIS. M. DC. XXXVI.
IOANNES FREINSHEMIUS.
PRÆCEPTORI. ET FAVTORI
OPTVMO.

Quande, nec indigno temerandum carmine nomen,
Quo tua nam, BITSCHI Clarissime, funera lessu
Prosequar, ut liceat conceptum explere dolorem,
Nec tamen inferius quid maiestate beatæ
Flere animæ, & planctu magnos offendere manes,
Absit enim, atque aberit, clarorum vt morte virorum
Impia degeneres inculent astra querela,
Nec mihi, nec cuiquam cineris monumenta sepulti
Fletus iners violet, molli ve orientia lactu
Deiciant nimum teneras suspiria mentes:

Attonat humanas, sic excepitque, tulitque,
Vt modico lactu mortali femine cretum
Sæpe fateretur, vitis sed corporis huius
Diuinæ partem nequaquam dederet auræ.
Sic certus Domini contingere singula nutu,
Illius arbitrio rotum se tradidit, vt quem
Se melius & scire, & posse, & velle sciebat,
Quæ res nostræ animæ damnosa vel utilis esset.
Ergo hoc prædicio varle ludibria lotis
Despicere ex alto potuit, mortemque propinquam

Flere animam. ^{placuit} planctu magnos offendere manes,
Absit enim, atque aberit, clarorum vt morte virorum
Impia degeneres inculent astra querela,
Nec mihi, nec cuiquam cineris monumenta sepulci
Fletus iners violet, molli ve orientia luctu
Delectant nimium teneras suspiria mentes:
Sed velut interdum gelidis ē fontibus ignis
Emicat, & medio surgunt de marmore flammæ
Intermixtæ vndis, sic nobilitate dolendi
Ipse habeat planctus vires, animæque calentes
Ipse dolor lacrimas, & que suspiria nostras
Impedient voces, & hiantia verba secabunt,
Christicolum sese testentur pectore nasci,
Qui magnum & sentire sciant, & ferre dolorem,
Qui sua majori frustra obluçantia fato
Vota DEO subdant, & qua iubet ire sequantur:
Aspera sit quamvis quam monstrat semita, duros
Obtentans calles, & densis horrida siluis
Hac etiam, nobis quem jam lugemus ademptum,
Iuit ad astra via, post longa in comoda fessi
Corporis amolitus onus, subtercute plenum
Vnda, quod plures æger circumtulit annos;
Nec tamen interea quicquam de munere cepti
Sedulus officii, solito ve labore remisit:
Quin enodando studiosos Iure, Senatuum
Consiliis, Diuum Thomam curaque fideque,
Denique, qua posset, cunctos, ratione iuuaret,
Nempe vir, excelsæ qui fretus origine mentis
Solem Iustitiæ rectis spectaret ocellis,
Nec moris caussa, sed quod cognouerat esse,
Crederet esse DEVM, cuius diuina voluntas
Fiat vt in cælo, sic terræ sola per orbem;
Inde sibi auxilium semper tulit, inde vigorem,
Defectoque nouas quæsiuit corpore vires.
Idcirco morbosque suos, mortesque suorum,
Sexcentosque metus, sexcentaque damna, quibus iam
Concussus premitur bellis furialibus orbis,
Et quodcunque aliud seua formidine mentes

Sic certus Domini contingere singula nutu,
Illius arbitrio totum se tradidit, vt quem
Semelius & scire, & posse, & velle sciebat,
^{Quæ res nostræ animæ damnosa vel vtilis esset.}
^{Ergo hoc præfatio variæ ludibria fortis}
Despicere ex alto potuit, mortemque propinquam
Cominus aspicere, & nullo terrore moueri,
Sontia quo trepidant ad nudum pectora nomen,
Salue sancte senex, qui iam bellique furones,
Morborumque luem, atque famis crudelia tela,
Quæque alia humanam turbant incommoda vitam,
Securus rides, dum nos quæ diximus vrgent,
Quæque alia haud leniora premunt, atque hoc adeo ipsum
Quod tanto pretio cum constet vita, velimus
Viuere, nec terræ sponte anteferamus Olympum.
Quin tua mors etiam nobis memoranda malorum
Est inter seriem, tua enim constantia nostras
Sustinuit mentes, vt cum tam tristia ferri
Posse videremus, possemus tristia ferre.
Hinc si te nostro cecidisse, Vir Optime, damno,
Si patriæ nostræ dicam, si denique mundi,
Haud videat Tragicum quiddam, falsumve locutus,
Nam neque communi sine vulnere concidit vnquam,
Communi vixisse bono quem semper oportet,
Vir bonus & sapiens, quamuis fortasse latentem
Inlecia pro meritis non intellexerit ætas.
Sic quoque virtutem, quantavis mole prematur,
Impositum non stringit onus, quin vndique fusa
Multum promineat supra sua vincula luce,
Quam propriam æternamque fouet, post fata super stes,
Sicut in occaso contingere Sole videmus,
Vt cum tellurem radii subiere, diemque
Iam prope depositam cedunt dubitantibus vmbriis,
Multa sui fugiens vibret vestigia splendor.

✠ (:) ✠

ARGENTORATI Excudebat JOHANNES REPP. M. DC. XXXVI.

